

for skolen til lektielæsning og bruger typisk dobbelt så meget tid på fritidsaktiviteter såsom sport og den slags, og på den baggrund og på baggrund af de målinger, der har været af, hvad børnene rent faktisk kan, hvad de har af færdigheder og viden på de forskellige klassetrin, og hvor vi ligger dårligt i forhold til andre lande, mener ministeren da ikke, at tiden er inde til at sende et signal her fra Christiansborg om, at kommunerne og skolerne skal satse på, at der bliver bestilt noget mere derhjemme, og at der bliver givet sådanne lektier for, at der er en anledning til at bestille noget mere derhjemme?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Som jeg sagde til indledning, har jeg ikke nogen planer om at udstede dekretter om omfanget af lektielæsning i folkeskolen. Det er et anliggende, som må omfatte den enkelte skole, dvs. skolebestyrelsen, forældrene og naturligvis også i en vis udstrækning eleverne. Det er dér, man må drøfte spørgsmålet om hjemmearbejdet.

Og jeg har allerede sagt, at det er både vigtigt og nødvendigt, at eleverne også engagerer sig i den del af arbejdet, som hører til i hjemmet, og at det er vigtigt, at forældrene også er optaget af deres børns skolegang derved, at de interesserer sig for, hvad disse beskæftiger sig med uden for skoletiden.

Så det er i høj grad et lokalt anliggende.

Men jeg mener, at jeg med det, jeg har sagt her, klart har givet udtryk for, at det er vigtigt, at man ud over det arbejde, der foregår i den enkelte undervisningstime i skoletiden, også beskæftiger sig med stoffet, når man kommer hjem.

Frank Dahlggaard (KF):

Ministerens svar er jo uldent, for på den ene side siger han, at det selvfølgelig er godt at læse lektier, og at forældrene bør inddrages, osv., men på den anden side er det ikke noget klart svar med hensyn til, hvorfor man ikke netop i en tid, hvor regeringen jo kollektivt har taget fat på det, som man med et moderne ord kalder »benchmarking«, dvs. at sammenligne sig med de bedste på andre områder, og hvor vi her i Danmark ligger i bunden med hensyn til, hvor meget tid skolebørnene bruger på lektielæsning – og de har jo meget tid uden for skolen, for den danske undervisningstid er jo kort i forhold til undervisningstiden i andre lande, og det er jo også en forklaring på, at den er gal – bl.a. for at kompensere for de for få undervisningstimer så

sørger for, at vi her i landet i det mindste kommer op på niveau med Sverige og andre omkringliggende lande med hensyn til, hvad børnene får for af lektier.

Og her er det ikke ligegyldigt, hvad en undervisningsminister siger, og her har ministeren jo sagt, at han ikke ønsker at udstede dekretter, men et andet ord kunne vel bruges: »henstilling« eller »retningslinjer«.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg er sikker på, at spørgsmålet optager både forældrene og skolebestyrelsen på den enkelte skole, og jeg mener ikke, at det kan ligge i bedre hænder, end det gør i dag. Og jeg støtter gerne tanken om, at der ved siden af et gedigent arbejde i selve skoletiden også arbejdes med skolestoffet hjemme og gerne i et samarbejde med forældrene; men spørgeren vil jo ved nærmere omtanke også kunne se, at det ikke er muligt for mig at pålægge forældrene at læse lektier med deres børn.

Frank Dahlggaard (KF):

Ministeren ved jo godt, at der efterhånden er en massiv kritik fra uddannelsessystemet oven på folkeskolen, altså ungdomsuddannelserne og de videregående uddannelser, hvor man bl.a. oplever – det gælder også mig selv som ekstern lektor på Københavns Universitet – at de unge har meget dårlige arbejdsvaner og meget lave ambitioner med hensyn til, hvad der egentlig skal præsteres, hvad man skal have forberedt sig til, hvordan man hører på en forelæsning og tager notater, og hvordan man laver en opgave.

Eleverne skulle jo gerne udvikle sig til selvstændige væsener, der ikke kun kan operere i grupper, og det kræver selvstændighed, og det kræver, at man en gang imellem sidder for sig selv og arbejder, og det skal opøves gennem gode lektievaner allerede i folkeskolen, og dér ligger niveauet her i landet på det halve af niveauet i Sverige.

Og ministeren har jo i januar været i en skole i Malmø og dér oplevet, hvordan der blev undervist i en 1. klasse, og hvilken ro der var, for det krævede læreren, og set, at alle børnene allerede inden jul kunne læse, for det forventede både forældrene og bedsteforældrene og børnene selv. Det er jo en helt anden verden, for der er en helt anden holdning og et helt andet klima i det svenske uddannelsessystem.

Man kan lave nok så mange regler og lovændringer, men hvis der ikke er ambitioner om det